

Strâmtoare

Daniela Bălăuță

Mi-e cuvântul alb pe buze
Alungat din bolta minții
Între nori și între frunze
Să-l audă ne-cuminții.

Tăceri aleargă cu ochi goi
Seninul să boteze crud
Spălat în beznă de noroi
Când soarele se zbate nud.

Loc destul e în strâmtoare
Sfinții dorm lângă păcate
Iele fug după o floare
Ruginită-n frunți pătate.

Mintea îmi strigă orbește
Răsucind în umăr vină
Că sub cer ploaia sticlește
Între cuie și lumină.